

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка Гальченко Ірина Василівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині третій статті 22, частині першій статті 58 Конституції України (конституційність) окремого положення частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон № 1402), відповідно до якого *„щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у відставці в розмірі 50 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді“*.

Гальченко І.В. стверджує, що право на одержання щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці в належному розмірі є беззаперечним, гарантоване в силу положень статей 126, 130 Конституції України, статті 142 Закону № 1402, а забезпечення цього права становить суть взятих на себе державою зобов'язань; оспорюване положення частини третьої статті 142 Закону № 1402 порушує її „конституційні права“, оскільки зменшує мінімальний відсотковий розмір довічного грошового утримання судді у відставці; застосування показника, передбаченого оспорюваною нормою Закону № 1402, до перерахунку її щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці зі зменшенням відсоткового показника щомісячного грошового утримання з 90 відсотків до 74 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді, є протиправним.